

Druženje Klana 14. I 15.08.2010.

S obzirom na to kako me je auto zafrkavao ili zafrkava prethodnih mjesec dana bilo je pitanje da li ću ići u Klanu. No kako je to po mojem (a kako čujem i od većine drugih koji su barem jednom bili) mišljenju jedno od najboljih druženja, nikako ga nisam htio propustiti. No da krenem redom. U četvrtak (12.08.) nikako nisam mogao nagovoriti Ukija da radi kako treba. Promijenio svjećice, bobinu, filter goriva etc. i ništa. Nisam profesionalni auto mehaničar ali nešto "malo" se kužim u mehaniku. Karburator ne radi kako treba i točka. Zovem Lerky-ja i Lojza u Kutinu. Lojz pristaje da posudim karburator sa njegovog Ukija (HVALA Lojz). U 22 sata krećem u Kutinu i uz Lerky-jevu pomoć (držao je bateriju ☺) skidam karburator za nepunih petnaestak minuta. Nakon pivkana (bezalkoholnog ☺) sa dečkima iz Kutine stižem natrag nešto iza ponoći. Prekasno za ugradnju Lojzovog "frgića". Budem sutra (PETAK 13). Naravno sve ostaje za popodnevnne sate. Prije bilo kakve intervencije na Ukiju moram ići na foto session (bar mislim da se tako piše), naravno ne ja nego Uki, za 4x4 & SUV Magazin. Slikanje i sve ostalo smo obavili prije kiše, a ja sam onda u pauzama između pljuskova mijenjao karburator. Završio sam oko 21 sat i nakon petnaest minutne probne vožnje zaključio da je ipak malo kasno da odmah krenem put Klane. Nazvao Hajmija i dogovorili sastanak u Karlovcu odakle smo skupa starom Riječkom cestom nastavili u Klanu.

U Klanu smo stigli sa pola sata zakašnjenja (zahvaljujući kamionu koji ne bi smio voziti po toj cesti i lokalnim vozačima koji misle da se voze po svom dvorištu i nikud se ne žure) uz prethodnu najavu organizatoru da malo kasnimo i da nas pričekaju. No na našu sreću nisu nas morali čekati i to zbog kiše koja je prethodni dan i kod njih dobro padala i morali su ići provjeriti prohodnost pojedinih dijelova planirane staze.

Dočekani smo u "prijemnom uredu" gdje smo dobili prijavni list (novost), naljepnicu sa brojem za vozilo (novost) te identifikacijsku narukvicu (novost) i uplatili kotizaciju (nije novost ☺).

Od šezdesetak vozila formirane su dvije grupe vozila (novost) sposobne za prolaz zahtjevnijih dijelova staze te treća tzv. turistička koja je teže dijelove zaobilazila. Druga grupa (u kojoj smo bili i Hajmi i ja) krenula je tek nakon što su sva vozila prve grupe prošla kritične (zbog kiše prethodnog dana i noći) dijelove staze. Krenuli smo oko 10 sati. Što reći o stazi? Dovoljno teška i tehnički zahtjevna staza u nekim dijelovima (moje osobno mišljenje). Šumski putevi i vlake, poljski putevi te dijelom makadamski putevi i malo asfalta (kao spojni pravci). Nekom tko se ranije nije susretao sa takvom stazom, u nekim pojedinim dijelovima, mora da je ličilo na pravi "hard". Prošli smo pokraj stare talijanske vojarne (ove godine tu nije bilo zaustavljanja) pa ispod Trstenika (vrh brda ili planine nikako da se sjetim do koje visine je nešto brdo, a od koje visine je planina) i popeli se do talijanskog bunkera na 1056 metara nad morem te se polako spustili do Trstenika (ovaj put je to visoravan). Nastavka puta do jedne od šljunčara na Gumancu (visoravan na nekih 900 metara nad morem) gdje smo obavili ručak uz kraći odmor i pivicu i sokić naravno, a bilo je i gemišta. Nakon ručka su se sve tri grupe zajednički uputile do susjedne šljunčare gdje su si oni koji su to htjeli dali oduška u raznoraznim usponima i spuštanjima uz sveopće navijanje ostatka društva. Vratili smo se u Klanu u 16:40 po nešto laganijem putu (po drugi put toga dana smo prošli na manje od 200

metara udaljenosti od granice sa Slovenijom). Uslijedila je priprema za poligonsku vožnju. Po "Đurđi" (moj uređaj za navigaciju) prešli smo 43,98 km za 2 sata i 39 minuta aktivne vožnje.

Poligon se sastojao od "prirodnih" i "umjetnih" prepreka. Pod "umjetnim" mislim na klackalicu, komad betonske cijevi kojom je u jednom dijelu sužena staza i "brdašce" od složenih željezničkih pragova. Od "prirodnih" prepreka bio je jedan blaži uspon nakon samog starta, pa lagani lijevi zavoj u spuštanju, pa jedan "malo" strmiji uspon iza koga je odmah u spustu bio oštar desni zavoj pa još jedan desni zavoj sa bočnim nagibom, lagani uspon pa slijedi "bazen" sa vodom. Da bi bilo zanimljivije na pola tog bazena u vodi je bila stepenica od cca 50 cm, tako da se upadalo u još veću dubinu. Po izlasku (onih koji nisu zalili motor) slijedio je oštar lijevi zavoj u spustu dobro natopljen vodom tj. muljem koji su auti ispred sebe izgurali iz "bazena". Slijedilo je "lagano" iznenađenje u obliku kratkog gotovo okomitog spusta. Nije bilo auta koji nečim sa prednjeg kraja lupio o dno tog spusta. Desni zavoj sa bočnim nagibom (naravno da su svi bočni nagibi bili kontara, desni zavoj visi na lijevu stranu i obratno) i uzdužnom grabom, pa isti takav ali u lijevo, pa opet desni sa još većom uzdužnom grabom koja usmjerava vozilo na obližnje "drvice". Izlaz na klackalicu koja se mogla i zaobići uz kaznene sekunde. Nije bilo takvih, radije su padali sa klackalice nego zaobilazili ☺. Izlaz u usponu prema cilju uz zaobilaženje betonske cijevi koja je naravno bila postavljena tako da ometa idealnu putanju i vozila opasno približava traci kojom je označena staza. I "šećer" na kraju. Prijelaz preko naslaganih željezničkih pragova. Bezbolno za kratka vozila tipa Samurai ali oni malo duljim osovinskim razmakom Da ne zaboravim. Na startu su vozač i suvozač morali biti kod startnog šatora sa kacigama na glavi. Jedan od njih je morao startati štopericu i onda trk u auto, vezivanje pojaseva i tek potom se moglo krenuti na poligon. Na cilju je vozilo trebalo zaustaviti prije ciljne trake ili na njoj ali bez trganja, suvozač je izlazio iz auta i trčao do štoperice koju je sam morao zaustaviti i vožnja je bila gotova. Kratko ali žestoko i tako dva puta. "Fata je Fata, ali dvaput je dvaput" ☺.

Slijedila je večera pa na noćni road book (RB). Prvo na jedan krug po poligonu (ovaj put bez klackalice) kao jedan od posebnih ispita u sklopu RB. Predaja road booka i kontrolnog kartona posadama i pravac "šuma". Kako svi nisu imali putno računalo, bez koga bi bilo malo teže odvesti noćni road book s obzirom na noć i na "preciznost" tzv. dnevnih brojača kilometara ili metara u automobilima, pao je brzinski dogovor da Hajmi i ja pričekamo tri vozila i da ih "šlepamo" za sobom. Dva vozila naših slovenskih prijatelja (Vanzemaljca i Tomaž) i Marin Koraca sa suvozačicom. Nije nam se žurilo (moj suvozač je vidio kako se crta RB ali ga je sada trebao i čitati ☺) jer to ipak nije KUP utrka već druženje gdje je bilo najvažnije doći do cilja. Nismo prešli ni dvjestotinjak metara i Uki mi je opet pokazao zube. Reduktor mi je prilikom uključivanja 4x4 pogona ostao u neutralnom položaju. Gotovo, ni naprijed ni natrag. Sreća što je u maloj koloni bio i Marin koji očito ima iskustva sa rješavanjem tog problema. Uspio je otkloniti kvar u gotovo mrklom mraku (imali smo lampe ali je prostor tako malen da svjetlo nije moglo pomoći kad je ruka bila zagurana kroz rupu ručke reduktora) i uglavnom pipajući po ručki reduktora i samom reduktoru. Još jednom HVALA Marinu. Dalje nije bilo problema, bar ne sa mojim Ukijem. Bilo je nekih tehničkih i zdravstvenih problema kod drugih posada ali i to se rješavalo brzinski. Čak smo u kolonu pokupili i jednu "zalutalu ovčicu". No taj se odvojio iz kolone kod sljedeće kontrolne točke jer smo mu mi i onako dovoljno spori - bili prebrzi. Po dolasku na cilj uslijedila je veselica do ranih jutarnjih sati. Uz šank su prvo bili na tapeti japanski auti (čitaj Alien i ja, a kasnije su krenuli i po Goranu), a potom se prešlo na američke i ruske (Wrangler i UAZ) aute. Ovo zadnje je završilo u onom blatnom

"bazenu" na poligonu a u svrhu dokazivanja čiji je "veći", pardon, čiji je jači. Ušli su unatrag (na rikverc) u "bazen" svaki sa jedne strane a onda su ih spojili gurtinom. Cilj je bio izvući suparnika iz "bazena". Da ne duljim završilo je neriješeno pucanjem gurtne nakon nekih petnaest minuta ukopavanja u blato. Kiša nas je potjerala na spavanje. Naravno ta se kiša pretvorila u ozbiljno nevrijeme sa grmljavinom i tučom. Dobar dio tog "kijameta" sam samo čekao da vidim gdje će mi koja "kockica" leda probušiti šator.

Osvanulo je lijepo sunčano jutro i nakon provjere eventualnih oštećenja na limenim ljubimcima pristupilo se doručku i prepričavanju događaja od prethodnog dana i noći. Naravno učestvovali su oni koji su se uspjeli probuditi. Organizatore tu ne računam. Dobar dio njih nije niti spavao. Samo su se otišli doma oprati i presvući i odmah natrag.

U 10:30 uslijedio je start nedjeljne vožnje. Po "Đurđi" u duljini od 18,35 km i uglavnom po trasi noćnog road booka ali u suprotnom smjeru. Bilo je zanimljivo vidjeti kuda smo se vozili po noći kada zapravo i nismo vidjeli kuda se vozimo ! Uspon po kome smo se prethodne noći spuštali sada je bio poprilično zahtjevan za dio vozača te su se uputili okolnim putem. Povratak oko 13 sati uz prethodno zaustavljanje kod "kraljice šume". Bukva koja je dovoljno stara da ima preko metar i pol u promjeru onako od oka. Ručak i podjela pehara za noćni road book te zahvalnica vozačima učesnicima druženja. Pozdravi i povratak kući.

Hajmi autocestom a ja na staru cestu. Hajmi je žurio doma jer ga je čekalo dosta posla oko pripreme druženja, a i moj Uki je vozio bez problema tako da mi nije bila potrebna pratnja.

I opet sam nešto propustio. U subotu su nakon večere podijeljeni pehari i svojevrsne plakete za najbolje (najbrže) poligonske vožnje, za ekipu koja je došla sa najudaljenijeg odredišta (Albanija), za najljepši auto po izboru učesnika druženja, za najstariji auto te za najmlađeg i najstarijeg vozača. Mislim da nisam ništa preskočio. Btw ono za najstarijeg vozača sam dobio ja. Izgleda da sam se u Klani pretplatilo na tu nagradu ☺

I sad zahvala "dečkima" iz Uspona 4x4. Svake godine sve su bolji i bolji. Dosadna rečenica koju ponavljam svake godine ali to je tako. Road book, s obzirom na to da su ga radili prvi puta bez gotovo nikakvog iskustva, točan i dobro nacrtan. Završila su ga i vozila bez terratripa što bi u slučaju netočnog i nepreciznog crtanja bilo gotovo nemoguće. Na kritičnim mjestima (blizina Slovenije) je staza bila dobro označena tako da nije bilo "pograničnih incidenata" tj. prelazaka u susjednu državu bez propisanih dokumenata i na neoznačenom graničnom prijelazu ☺.

I opet se moram ponavljati kao i svake godine. Hvala organizatoru i vidimo se na godinu.